

9-11-2020

ΟΔΗΓΙΕΣ ΜΗΤΣΙΟΥ ΓΛΩΣΣΑ
ΜΑΘΗΜΑ: ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

ΤΑΞΗ : Β1 ΚΑΙ Β2

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: ΜΗΤΣΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΗ

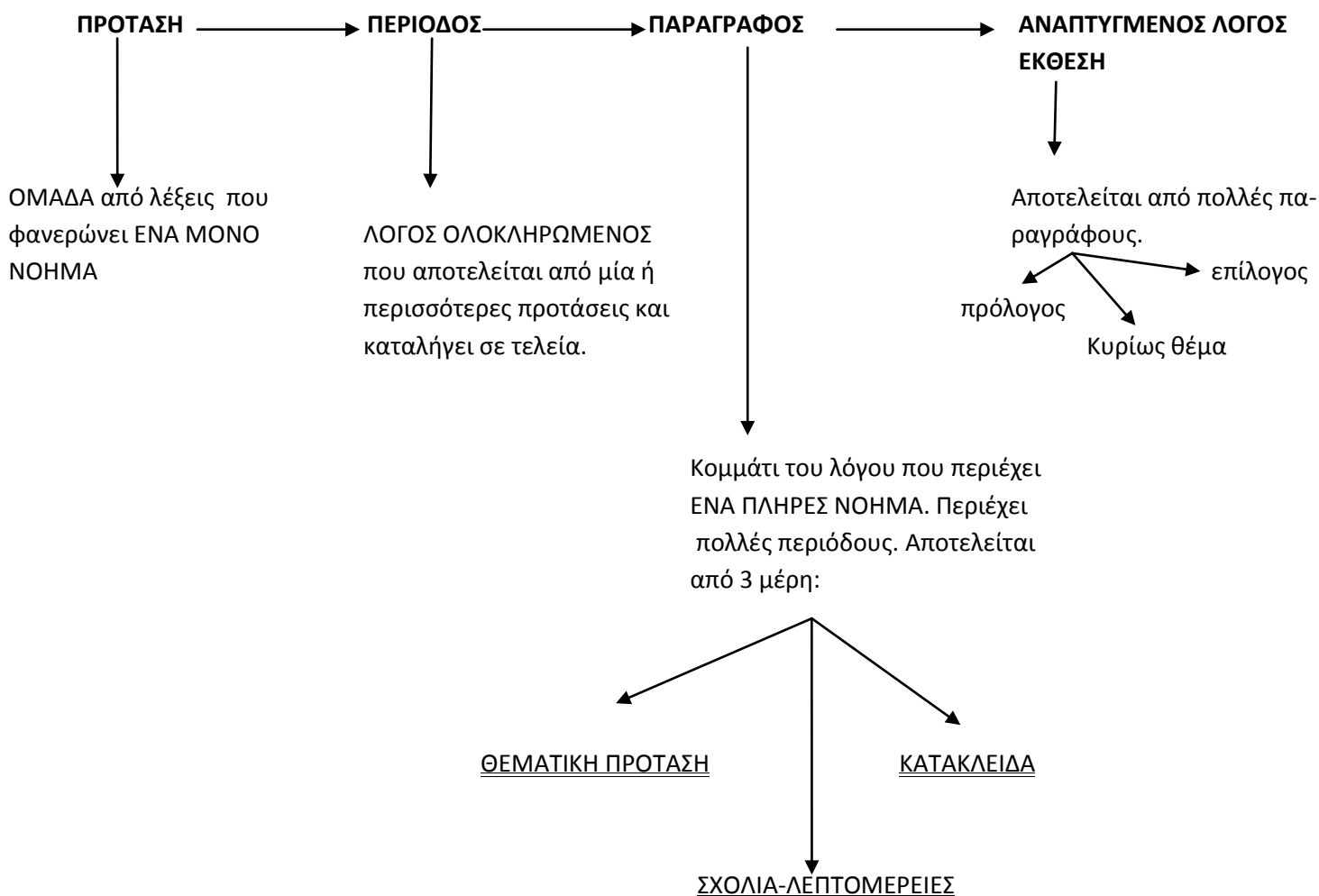
ΜΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΠΟΜΕΝΕΣ 3 ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ ΘΑ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΑ...ΚΑΙ ΤΙΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΣΑΣ ΘΑ ΤΙΣ ΠΑΙΡΝΕΤΕ ΨΗΦΙΑΚΑ ..ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΑΞΗ ΜΑΣ ΣΤΟ ΕΔΜΟΔΟ.

ΕΤΣΙ, ΛΟΠΙΟΝ, ΣΑΣ ΣΤΕΛΝΩ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ (ΜΕΡΙΚΟΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΤΙΣ ΕΧΕΤΕ ΗΔΗ ..ΓΙΑΤΙ ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΕΙΧΑΝ ΜΟΙΡΑΣΤΕΙ..ΕΙΔΙΚΑ ΣΤΟ Β1):

1. ΓΙΑ ΤΗ ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΓΡΑΠΤΟΥ ΛΟΓΟΥ
2. ΓΙΑ ΤΗ ΔΟΜΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ
3. ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ
4. ΓΙΑ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ ΕΝΑΡΞΗΣ ΤΗΣ ΘΕΜΑΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ- ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΚΛΕΙΔΑΣ
5. ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΟΧΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΣΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ
6. ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΜΑ ΠΟΥ ΘΑ ΕΞΕΤΑΣΟΥΜΕ "ΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΑ ΤΑΞΙΔΙΑ"
7. ΓΙΑ ΕΞΑΣΚΗΣΗ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΔΟΜΙΚΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΡΑΦΩΝ

ΕΠΙΣΗΣ, ΣΑΣ ΕΠΙΣΥΝΑΠΤΩ ΣΕ POWERPOINT ΤΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ.

Η ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΓΡΑΠΤΟΥ ΛΟΓΟΥ (ΤΟ ΕΧΩ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΜΑΖΙ ΜΟΥ)

A. ΠΡΟΤΑΣΗ

Φροντίζω στο γραπτό μου να εμπλουτίζω τις προτάσεις μου (να τις κάνω δηλαδή επαυξημένες) προσθέτοντας προσδιορισμούς (ουσιαστικά ,επίθετα, αντωνυμίες, μετοχές, εμπρόθετους προσδιορισμούς) .Προσέχω όμως όταν εμπλουτίζω την πρότασή μου, να μη βάζω άλλο ρήμα γιατί τότε σχηματίζεται δεύτερη πρόταση!

Π.χ. Η Άννα τρέχει (απλή πρόταση)

Η Άννα τρέχει βιαστικά προς το μέρος της ανυπόμονης μητέρας της.

- Βιαστικά=επίρρημα
- Προς το μέρος= εμπρόθετος προσδιορισμός
- Της ανυπόμονης μητέρας της= επίθετο+ ουσιαστικό +αντωνυμία

*Εμπρόθετο προσδιορισμό ονομάζουμε την πρόθεση μαζί με ένα ουσιαστικό ,αντωνυμία ή επίθετο π.χ. στην εξοχή, στον άρρωστο, από το σχολείο, με τη μικρή μου αδελφή, για σένα, προς την αντίθετη πλευρά, υπό το μηδέν κ.ά

B. ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Τι προσέχω και τι αποφεύγω όταν γράφω μια περίοδο.

- Σε μια περίοδο φροντίζω ώστε οι προτάσεις μου να συνδέονται με συνδέσμους , αναφορικές αντωνυμίες και επιρρήματα ή να χρησιμοποιώ το κόμμα.
- Δε γράφω ποτέ μεγάλες περιόδους με πολλές προτάσεις . Δυσκολεύομαι στην κατανόηση του κειμένου. Κινδυνεύω επίσης να μπερδευτώ και να κάνω λάθη στη σύνταξη.
- Το υποκείμενο της κάθε πρότασης σε μια περίοδο πρέπει να δηλώνεται με σαφήνεια , ώστε να μην προκαλείται παρανόηση.

Γ. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ

ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ

Θεματική περίοδος: Είναι η φράση* της παραγράφου όπου παρουσιάζεται η κύρια ιδέα της παραγράφου. Διαβάζοντάς την δηλαδή, καταλαβαίνουμε για ποιο πράγμα μιλάει η παράγραφος.

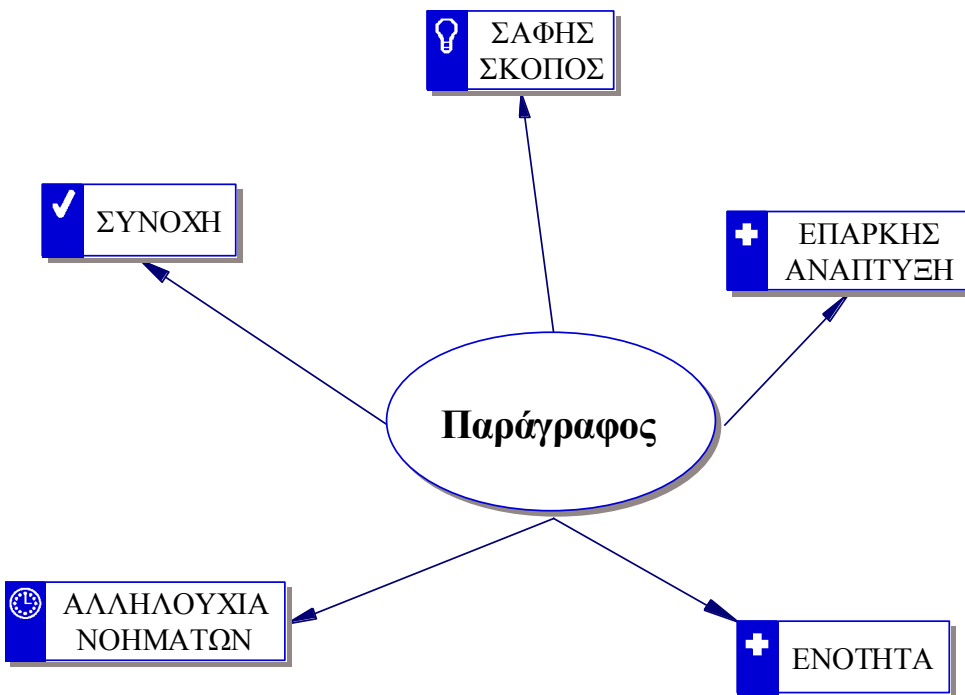
Σχόλια- Λεπτομέρειες: Αυτά καλύπτουν το μεγαλύτερο μέρος της παραγράφου. Αναλύουν, υποστηρίζουν και δικαιολογούν τη θεματική περίοδο.

Κατακλείδα: Με αυτή τελειώνει η παράγραφος. Λειτουργεί σαν συμπέρασμα και τονίζει την κύρια ιδέα της παραγράφου.

* Η φράση μπορεί να είναι : 1)Πρόταση 2)περίοδος 3)σύνολο λέξεων.

ΓΝΩΡΙΣΜΑΤΑ ΜΙΑΣ ΚΑΛΗΣ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ

Σε μία καλή παράγραφο πρέπει να υπάρχει:

1) ΣΑΦΗΣ ΣΚΟΠΟΣ: Να έχει ξεκαθαρίσει αυτός που την γράφει τι ακριβώς θα γράψει και να διαμορφώσει τη θεματική περίοδο ανάλογα με το σκοπό που βάζει.

2) ΕΠΑΡΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗ: Η ιδέα που εκφράζεται με τη θεματική περίοδο πρέπει να αναπτυχθεί και να υποστηριχθεί με εξηγήσεις, παραδείγματα, συγκρίσεις κ.ά.

3) ΕΝΟΤΗΤΑ: Αυτά που γράφουμε πρέπει να έχουν άμεση σχέση με την κύρια ιδέα της παραγράφου. Δεν πρέπει να γράφουμε άσχετα πράγματα.

4) ΑΛΛΗΛΟΥΧΙΑ ΝΟΗΜΑΤΩΝ: Αυτά που γράφουμε πρέπει να διαδέχονται ομαλά το ένα το άλλο. Δηλαδή σε μία παράγραφο δεν παραθέτω τις λεπτομέρειες στην τύχη, όπως μου έρχονται στο μυαλό, αλλά ακολουθώ μια λογική σειρά. Η λογική σειρά που ακολουθώ εξαρτάται από το είδος της παραγράφου. Έτσι έχουμε:

α) Την αφηγηματική παράγραφο.

Εδώ η σειρά που ακολουθούμε είναι χρονική. Γι' αυτό χρησιμοποιούμε μεταβατικές λέξεις ή φράσεις που δηλώνουν χρόνο: **Το πρωί, σε λίγο, μετά, μόλις, στο τέλος.**

Π.χ **Το πρωί** ξύπνησα, **πριν χτυπήσει** το ξυπνητήρι, **φόρεσα** αμέσως τη στολή της παρέλασης και **κατέφθασα** χαρούμενος στο σχολείο. **Σε λίγο** σχηματίσαμε παράταξη με τις οδηγίες της γυμνάστριας και πήγαμε στην εκκλησία για να παρακολουθήσουμε τη δοξολογία. **Μετά** συγκεντρωθήκαμε στο χώρο απ' όπου θα ξεκινούσε η παρέλαση. **Μόλις** ακούστηκε η μουσική της φιλαρμονικής του δήμου, **αρχίσαμε** να προχωρούμε με βηματισμό. **Καμάρωνα** δίπλα στη σημαία που κυμάτιζε ελαφρά. **Η καρδιά μου χτυπούσε δυνατά. Μου φαινόταν** ότι όλα τα μάτια ήταν στραμμένα πάνω μου. **Αισθανόμουν** ότι ξαφνικά είχα μεγαλώσει απότομα. **Οι γονείς μου γεμάτοι περηφάνια** με χειροκρότησαν και **στο τέλος** της παρέλασης μ' **αγκάλιασαν** και με φίλησαν.

β) Την περιγραφική παράγραφο.

i) Περιγραφή αντικειμένου: όπως έχουμε αναφέρει και στη δομή της περιγραφής αντικειμένου, ξεκινάμε από τη γενική εντύπωση που μας προκαλεί το αντικείμενο, προχωράμε στην εξωτερική περιγραφή και στη συνέχεια στις εσωτερικές λεπτομέρειες ακολουθώντας όμως συγκεκριμένη κατεύθυνση (από πάνω προς τα κάτω, από δεξιά προς τα αριστερά κ.ο.κ) και στις δύο περιπτώσεις.

ii) Περιγραφή τοπίου: Κατά τον ίδιο τρόπο παρουσιάζουμε τις λεπτομέρειες με τη σειρά που βρίσκονται στο χώρο: από κάτω προς τα πάνω ή αντίστροφα, από τις κοντινές προς τις μακρινές ή αντίστροφα, από δεξιά προς τα αριστερά ή αντίστροφα.

iii) Περιγραφή προσώπου: Ξεκινάμε από την εξωτερική του εμφάνιση, συνεχίζουμε με το ντύσιμό του και ολοκληρώνουμε με το χαρακτήρα του.

Π.χ **Ο Βαγγέλης είναι ψηλός και αδύνατος. Έχει όμορφα γαλανά μάτια και καστανόξανθα μαλλιά που είναι πάντα ανακατωμένα. Τα όμορφα γαλανά του μάτια σε κοιτούν διερευνητικά πίσω από ένα ζευγάρι γυαλιά με ασημένιο σκελετό. Ντύνεται με μοντέρνα αλλά όχι πολύ ακριβά ρούχα. Το αγαπημένο του ντύσιμο είναι οι σκούρες φόρμες και τα τζιν παντελόνια. Ο Βαγγέλης είναι πολύ συμπαθητικό παιδί, είναι κοινωνικός και πιάνει εύκολα φίλιες. Είναι έξυπνος αποφασιστικός και αισιόδοξος. Είναι όμως και πεισματάρης και δύσκολα αλλάζει γνώμη. Δεν εγκαταλείπει εύκολα την προσπάθειά του, πριν πετύχει το στόχο του.**

γ) Την παράγραφο στην οποία εκθέτουμε τις απόψεις μας.

Π.χ **Μπορεί το βουνό ή ο κάμπος να έχουν τη δική τους ομορφιά και γοητεία, εγώ όμως προτιμώ τη θάλασσα και να γιατί. Με την απαλή της αύρα και την αλμύρα της είναι πάντα γοητευτική. Το χειμώνα είναι απρόβλεπτη. Άλλοτε αγριεύει και θυμώνει. Τότε τα τεράστια κύματά της απειλούν να καταπιούν τα πάντα. Άλλοτε πάλι ηρεμεί και γαληνεύει. Ακόμα και στο καταχείμωνο ο πειρασμός να τη γνωρίσει κανείς από κοντά και να την εξερευνήσει είναι μεγάλος. Το καλοκαιράκι πάλι, η θάλασσα είναι η ατελείωτη χαρά μικρών και μεγάλων. Οι παραλίες κυριολεκτικά βουλιάζουν από το πολύβουο πλήθος. **Κυρίως** όμως, η θάλασσα είναι για μένα συνεχής πρόκληση. Αισθάνομαι συνεχώς τη δυνατή της έλξη, το κάλεσμά της, για να μου αποκαλύψει γοητευτικά και κρυμμένα μυστικά. Πώς μπορώ να της αντισταθώ;**

Στην παραπάνω παράγραφο ο συγγραφέας **εκθέτει τους λόγους**, για τους οποίους του αρέσει η θάλασσα. Παρατηρούμε ότι ξεκινάει από τους λιγότερο σημαντικούς και καταλήγει στον πιο σημαντικό:Κυρίως όμως η θάλασσα...

Όπως βλέπεις λοιπόν, εκθέτουμε τις απόψεις ή τα συναισθήματά μας με βάση **τη σπουδαιότητα** που έχουν κατά τη γνώμη μας. Ξεκινάμε δηλαδή από τα λιγότερο προς τα περισσότερο σημαντικά ή αντίστροφα, **τονίζοντας** (δίνοντας έμφαση) περισσότερο αυτό που πιστεύουμε ότι είναι το σπουδαιότερο από όλα.

Το είδος αυτό της παραγράφου είναι το δυσκολότερο από τα τρία. Αν όμως θυμάσαι ότι μια ιδέα ή σκέψη πρέπει να συνδέεται λογικά με την επόμενη, πρέπει δηλαδή να οδηγεί στην επόμενη με βάση την κοινή λογική, δε θα αντιμετωπίσεις κανένα πρόβλημα.

Λάθη που πρέπει να αποφεύγω: Σε κάθε παράγραφο που γράφω πρέπει να προσέχω **την ακολουθία των χρόνων**, δηλαδή όταν αναφέρομαι στο παρελθόν, πρέπει να χρησιμοποιώ παρελθοντικούς χρόνους, όταν αναφέρομαι στο παρόν, παροντικούς χρόνους και, όταν αναφέρομαι στο μέλλον, μελλοντικούς χρόνους.

5) ΣΥΝΟΧΗ: Τα νοήματα πρέπει, όχι μόνο να γράφονται με μία λογική σειρά αλλά και **να συνδέονται μεταξύ τους** ώστε να μη δημιουργούν δυσκολίες στον αναγνώστη.

Η συνοχή επιτυγχάνεται με τους παρακάτω τρόπους:

ΤΡΟΠΟΙ ΣΥΝΔΕΣΗΣ ΠΕΡΙΟΔΩΝ ΣΕ ΜΙΑ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟ (αναφέρεται στη συνοχή)

Α) Μεταβατικές λέξεις ή φράσεις (σε βοηθούν να κάνεις τη μετάβαση –να πας- από το ένα νόημα στο άλλο)	
Δηλαδή, με άλλα λόγια κτλ.	επεξηγούν
Παρόλ' αυτά, εξάλλου, άλλωστε, ωστόσο, αντίθετα, όμως κτλ.	δηλώνουν αντίθεση
Πρώτο, δεύτερο, επίσης, επιπλέον κτλ.	προσθέτουν
Επομένως, λοιπόν, άρα, σύμφωνα με τα παραπάνω, έτσι, επίσης κτλ.	δηλώνουν συμπέρασμα
Εξαιτίας, γι' αυτόν το λόγο, εφόσον κτλ.	δηλώνουν αιτία
Ύστερα, μετά, αργότερα, σε λίγο, κατόπιν, στη συνέχεια, έπειτα, τέλος, αρχικά, στο μεταξύ, σήμερα, αύριο, εκείνη τη μέρα, πέρυσι, φέτος, του χρόνου, κάποτε, τον άλλο μήνα, την προηγούμενη εβδομάδα κτλ.	δηλώνουν χρονική σειρά
Εδώ, εκεί, πάνω, κάτω, μέσα, έξω, κοντά, μακριά, δεξιά, αριστερά κτλ.	δηλώνουν τόπο
Βέβαια, φυσικά κτλ.	επιβεβαιώνουν
Ειδικά, συγκεκριμένα, ιδιαίτερα κτλ.	εξειδικεύουν
Οπωσδήποτε, κυρίως, βασικά κτλ.	δίνουν έμφαση
Γενικά, συνολικά κτλ.	γενικεύουν

Β) Μια αντωνυμία που αναφέρεται σε μια λέξη ή φράση της προηγούμενης περιόδου.

Π.χ Ο Βαγγέλης είναι κοινωνικός και πιάνει εύκολα φίλιες. **Σ' αυτό** τον βοηθάει και η αίσθηση του χιούμορ που έχει.

Γ) Επανάληψη μιας λέξης της προηγούμενης περιόδου.

Π.χ Στο μεγάλο διάλειμμα αναλάβαμε να στολίσουμε τους χώρους του σχολείου, καθώς και τη μεγάλη **αίθουσα** στην οποία θα πραγματοποιηθεί αύριο η γιορταστική μας εκδήλωση. Μέσα σε λίγη ώρα η μεγάλη **αίθουσα** και οι διάδρομοι φόρεσαν τα γιορτινά τους.

**Δ. ΑΝΑΠΤΥΓΜΕΝΟ ΘΕΜΑ ΕΚΘΕΣΗ
ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΑΝΑΠΤΥΓΜΕΝΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ**

1.Πρόλογος: Είναι η πρώτη παράγραφος που μας εισάγει, όπως λέμε, στο θέμα.

2. Κύριο θέμα: Είναι οι παράγραφοι που αναπτύσσουν το θέμα.

3. Επίλογος: Είναι η τελευταία παράγραφος που συνοψίζει όσα αναφέρθηκαν στο κύριο θέμα.

ΠΡΟΣΟΧΗ: Όπως ακριβώς και η παράγραφος, το ολοκληρωμένο κείμενο πρέπει να έχει **επαρκή ανάπτυξη**, δηλαδή αρκετές παραγράφους σχετικές με το θέμα.

ΛΟΓΙΚΗ ΣΕΙΡΑ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΡΑΦΩΝ (Αναφέρεται στην αλληλουχία των νοημάτων)

Για να είναι κατανοητό το κείμενό μου, πρέπει να παρουσιάζω τις ιδέες μου και τις απόψεις μου με μια λογική σειρά, όπως ακριβώς και στην παράγραφο. Ανάλογα με το είδος του κειμένου ακολουθούμε και την αντίστοιχη σειρά. Έτσι :

Στην αφήγηση ακολουθούμε τη χρονική σειρά των γεγονότων.

Στην περιγραφή προσώπου ξεκινάμε από την εξωτερική του εμφάνιση, συνεχίζουμε με το ντύσιμό του και ολοκληρώνουμε με το χαρακτήρα του.

Στην περιγραφή τοπίου ή αντικειμένου παρουσιάζουμε τις λεπτομέρειες με μια σειρά (από πάνω προς τα κάτω ή αντίστροφα, από δεξιά προς τα αριστερά κ.ά)

Στην παρουσίαση σκέψεων, απόψεων και συναισθημάτων, ακολουθούμε τη σειρά με βάση τη σπουδαιότητα που έχουν. Ξεκινάμε πρώτα από τα λιγότερο προς τα περισσότερα σημαντικά ή αντίστροφα και δίνουμε έμφαση σ' αυτό που πιστεύουμε ότι είναι το πιο σημαντικό απ' όλα. Προσέχω κάθε σκέψη και ιδέα πρέπει να συνδέεται λογικά με την επόμενη.

ΣΥΝΔΕΣΗ ΠΑΡΑΓΡΑΦΩΝ ΣΤΟ ΑΝΑΠΤΥΓΜΕΝΟ ΘΕΜΑ (Αναφέρεται στη συνοχή)

Η σωστή σύνδεση των παραγράφων σε ένα Αναπτυγμένο Θέμα είναι απαραίτητη προϋπόθεση, για να συνδέεται λογικά το νόημα της μια παραγράφου με αυτό της επόμενης.

Για τη σύνδεση των παραγράφων σε ένα Αναπτυγμένο Θέμα, ισχύει ό,τι και για τη σύνδεση των περιόδων σε μια παράγραφο. Δηλαδή συνδέουμε:

A. Με μεταβατικές λέξεις ή φράσεις.

B. Με μια αντωνυμία που αναφέρεται σε μια λέξη ή φράση της προηγούμενης παραγράφου.

Γ. Με την επανάληψη μιας λέξης της προηγούμενης παραγράφου.

ΛΑΘΗ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΟΦΕΥΓΩ:

1. Ο πρόλογος πρέπει να έχει άμεση σχέση με το κύριο θέμα.
2. Ο πρόλογος και ο επίλογος πρέπει να είναι σύντομοι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ

- Η παράγραφος είναι ένα ενιαίο κείμενο με αρχή, μέση και τέλος.
- Έχει την αυτονομία της, αλλά ταυτόχρονα συνδέεται με την επόμενη παράγραφο σε ένα κείμενο

Αποτελείται από τρία βασικά μέρη

- Θεματική πρόταση ή περίοδος: εκφράζει την κύρια ιδέα της παραγράφου και τη θέση του συγγραφέα
- Λεπτομέρειες : διασαφηνίζουν και αναπτύσσουν την κύρια ιδέα της παραγράφου – διακρίνονται σε βασικές (υποστηρίζουν την κύρια ιδέα) και βοηθητικές, που αναπτύσσουν άμεσα τη βασική πρόταση, στην οποία ανήκουν, και έμμεσα τη θεματική πρόταση.
- Πρόταση (ή περίοδος) κατακλείδα: συνοψίζει το περιεχόμενο των λεπτομερειών και ολοκληρώνει τη μορφή της παραγράφου - πολλές φορές παραλείπεται.

ΤΡΟΠΟΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ

1. Ορισμός

Οριστέα έννοια (η έννοια που ορίζεται) – **Γένος** (η γενικότερη κατηγορία μέσα στην οποία εντάσσεται και η έννοια που ορίζεται) - **Ειδοποιός Διαφορά** (εκείνα τα στοιχεία που διαφοροποιούν την οριστέα έννοια από όλες τις υπόλοιπες που ανήκουν στο ίδιο γένος)

Ενδεικτικές συνδετικές λέξεις οι φράσεις: ορίζεται, είναι, σημαίνει, εννοιολογείται κ.α.

2. Παραδείγματα (ένα ή πολλά)

α. Στιγμιότυπα της καθημερινής εμπειρικής ζωής

β. Πολλά επιμέρους ομοειδή στοιχεία ενός ευρύτερου συνόλου, παρατίθενται συχνά ως αναφορά, σε ασύνδετο σχήμα

Ενδεικτικές συνδετικές λέξεις οι φράσεις: για παράδειγμα, ενδεικτικά, λόγου χάρη κ.α.

3. Διαίρεση

α. Στη θεματική περίοδο παρουσιάζεται το **διαιρούμενο σύνολο**, η **διαιρετική βάση** και τα **μέρη** που το αποτελούν

β. Στην ανάπτυξη της παραγράφου υπάρχουν σχόλια ή παρέχονται πληροφορίες για κάθε μέρος του διαιρούμενου όλου χωριστά

γ. Στην κατακλείδα υπάρχει συμπέρασμα

Ενδεικτικές συνδετικές λέξεις οι φράσεις: πρώτον, δεύτερον, χωρίζεται, κατατάσσεται κ.α.

4. Σύγκριση – αντίθεση:

α. Στη θεματική περίοδο αναφέρονται τα δύο συγκρινόμενα – αντιτιθέμενα μέρη

β. Στην ανάπτυξη της παραγράφου υπάρχουν σχόλια ή παρέχονται πληροφορίες για κάθε αντιτιθέμενο/ συγκρινόμενο μέρος ξεχωριστά

γ. Στην κατακλείδα υπάρχει συμπέρασμα πάνω στην αντίθεση – σύγκριση

Ενδεικτικές συνδετικές λέξεις οι φράσεις: αντίθετα, συγκριτικά, από την μια, από την άλλη, ενώ κ.α.

5. Αιτιολόγηση:

α. Στη θεματική περίοδο διατυπώνεται μία Άποψη / Κρίση / Θέση / Γνώμη η οποία χρειάζεται οπωσδήποτε αιτιολόγηση – στήριξη. Έτσι μπορούμε να ρωτήσουμε «γιατί» αμέσως μετά τη διατύπωσή της

β. Στην ανάπτυξη της παραγράφου, οι περίοδοι που ακολουθούν παίρνουν το χαρακτήρα απάντησης στο προηγούμενο «γιατί», αποτελούν τα επιχειρήματα με τα οποία αιτιολογείται – στηρίζεται η κρίση, θέση, άποψη της Θ.Π.

Η ύπαρξη τεκμηρίων δε συνιστά ανάπτυξη με αιτιολόγηση, αλλά με παραδείγματα.

γ. Στην κατακλείδα υπάρχει συμπέρασμα-επιβεβαίωση της αρχικής τοποθέτησης

Ενδεικτικές συνδετικές λέξεις οι φράσεις: γιατί, διότι, επειδή, καθώς, μια και, μια που, αφού κ.α.

6. Αίτιο – αποτέλεσμα:

α. Στη θεματική περίοδο υπάρχουν δύο εκδοχές:

i. Καταγράφεται ένα βασικό αίτιο ενός προβλήματος, φαινομένου, κατάστασης κ.λπ.

ii. Καταγράφεται το αίτιο και το αποτέλεσμα ή τα αποτελέσματα που δημιουργεί, προκαλεί κ.λπ.

β. Στην ανάπτυξη της παραγράφου, αναπτύσσεται το αποτέλεσμα ή τα αποτελέσματα (σε παράθεση ή στη μεταξύ τους αλληλουχία)

γ. Στην κατακλείδα υπάρχει συμπέρασμα

Ενδεικτικές συνδετικές λέξεις οι φράσεις: με αποτέλεσμα, απόρροια είναι, επακόλουθο, επομένως κ.α.

7. Αναλογία:

α. Στη θεματική περίοδο υπάρχει μια μεταφορά ή μια παρομοίωση, όπου συσχετίζονται δύο καταστάσεις: μία της γνώριμης σε όλους πραγματικότητας ή καθημερινότητας και μία που αφορά κάποια πτυχή από το θέμα του κειμένου π.χ. ζωή – ποδόσφαιρο, ζούγκλα – ανθρώπινη κοινωνία, ασθένεια - εγκληματικότητα

β. Η ανάπτυξη χωρίζεται σε δύο χονδρικά μέρη, που το ένα αφορά την προς συσχέτιση πραγματικότητα και το άλλο το θέμα

γ. Κατακλείδα συχνά δεν υπάρχει

Ενδεικτικές συνδετικές λέξεις οι φράσεις; σαν, όπως, παρόμοια, έτσι κ.α.

8. Συνδυασμός μεθόδων (προσεκτική ανάγνωση όλης της παραγράφου με επισήμανση των διαρθρωτικών λέξεων)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ

- **ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ**
- **ΔΟΜΙΚΑ ΜΕΡΗ:**
 1. **Θεματική πρόταση ή περίοδος:** εκφράζει τη θέση του συγγραφέα και την κύρια ιδέα της παραγράφου
 2. **Λεπτομέρειες:** διασαφηνίζουν και αναπτύσσουν την κύρια ιδέα της παραγράφου
 3. **Κατακλείδα:** συνοψίζει το περιεχόμενο των λεπτομερειών – πολλές φορές παραλείπεται

ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ

- Παραδείγματα
- Ορισμό
- Αιτιολόγηση
- Διαίρεση
- Σύγκριση και αντίθεση
- Αίτια – αποτελέσματα
- Αναλογία
- Συνδυασμό μεθόδων

ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΜΕ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ

- Αναπτύσσεται έτσι μια θεματική πρόταση, αν το περιεχόμενο της χρειάζεται διευκρίνιση.
- Δίνουμε δηλ. παραδείγματα για να διευκρινίσουμε το θέμα της παραγράφου.

ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΜΕ ΟΡΙΣΜΟ

- Αναπτύσσεται έτσι η θεματική πρόταση, όταν το περιεχόμενό της υποβάλλει την πιθανή ερώτηση «τι είναι;» ή «τι εννοεί μ' αυτό;»
- Σ' έναν ορισμό υπάρχει:
- Η οριστέα έννοια
- Το γένος (η γενικότερη κατηγορία στην οποία εντάσσεται η έννοια)
- Η ειδοποιός διαφορά (τα στοιχεία που διαφοροποιούν την έννοια που ορίζουμε από όλες τις άλλες που ανήκουν στην ίδια κατηγορία)

ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΜΕ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ

- Έτσι αναπτύσσεται η θεματική πρόταση, όταν μας παρακινεί να ρωτήσουμε το «γιατί»
- Η αιτιολόγηση στηρίζεται σε λογική επιχειρηματολογία

ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΜΕ ΔΙΑΙΡΕΣΗ

- Με τη διαίρεση αναλύουμε ένα όλο (γένος) στα μέρη του (είδη) με βάση κάποιο ουσιώδες γνώρισμά τους (διαιρετική βάση)

ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΜΕ ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΘΕΣΗ

- Στη θεματική πρόταση καταγράφονται τα συγκρινόμενα και αναγνωρίζεται η ομοιότητα ή η αντίθεση τους
- Η σύγκριση και η αντίθεση μπορεί να γίνεται και στο χρόνο παρελθόν – παρόν
- Η παράγραφος οργανώνεται με δύο τρόπους:
 1. Παρουσιάζονται όλα τα γνωρίσματα του ενός μέλους και στη συνέχεια τα γνωρίσματα του άλλου
 2. Καταγράφονται σημείο προς σημείο οι ομοιότητες και οι διαφορές των συγκρινόμενων μελών

ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΜΕ ΑΙΤΙΟ-ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

- Στη θεματική πρόταση αναφέρεται η αιτία, ενώ τα αποτελέσματα αναπτύσσονται στις λεπτομέρειες

ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΜΕ ΑΝΑΛΟΓΙΑ

- Αν η θεματική πρόταση είναι διατυπωμένη ως παρομοίωση ή μεταφορά, τότε αναπτύσσεται με αναλογία, με μια, δηλαδή, εκτεταμένη εκτεταμένη παρομοίωση

ΠΩΣ ΑΡΧΙΖΟΥΜΕ ΤΗ ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ:

Υποστηρίζεται ότι...	Ελάχιστοι θα διαφωνούσαν με την άποψη ότι
Φημολογείται ότι...	Θα μπορούσαν πολλοί να ισχυριστούν ότι...
Λέγεται ότι...	Επικρατεί η άποψη ότι...
Πολλοί ισχυρίζονται ότι...	Είναι γεγονός ότι...
Δε θα μπορούσαν να ισχυριστούν πολλοί ότι	Είναι ευρύτατα διαδεδομένη η άποψη ότι...
Είναι αλήθεια ότι...	Είναι αναμφισβήτητο γεγονός ότι... κλπ.

ΣΥΝΔΕΣΗ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΩΝ ΜΕ ΤΗ ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟ

Συγκεκριμένα...	Αφενός...	Όμως...	Πρώτον...
Βέβαια...	Όπως...	Αρχικά ...	Στην πραγματικότητα....
Ειδικότερα...	Έτσι...	Ειδικότερα...	Απεναντίας...
Επειδή...	Αναντίρρητα....	Είναι γεγονός ότι....	Αντίθετα κλπ

ΣΥΝΔΕΣΗ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΚΛΕΙΔΑ:

επομένως	άρα
συμπερασματικά	έτσι
λοιπόν	Είναι σαφές από τα παραπάνω
τέλος	

ΕΜΦΑΣΗ (αν θέλουμε να τονίσουμε περισσότερο μια ιδέα μας, μια λεπτομέρεια κλπ. γιατί θεωρούμε ότι ο ρόλος της είναι σημαντικός ... αυτό το κάνουμε στην αρχή ή στο τέλος της παραγράφου. Έτσι προσελκύουμε το ενδιαφέρον του αναγνώστη ή αποτυπώνεται καλύτερα στη μνήμη του)

Εκείνο που προέχει	περισσότερο	Ειδικά
Έχει ιδιαίτερη σημασία να πούμε	κυρίως	πράγματι
προπάντων	Είναι αξιοσημείωτο	φυσικά
ιδιαίτερα	Το κυριότερο είναι	Έχει ιδιαίτερη σημασία ...
αναντίρρητα	Το σημαντικότερο είναι	

ΣΥΝΟΧΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

- ❖ Το κάθε κείμενο πρέπει να διακρίνεται από **συνοχή**. **Συνοχή** είναι η μορφική σύνδεση μεταξύ των φράσεων, προτάσεων, περιόδων, παραγράφων, των τμημάτων ενός κειμένου που υλοποιείται με διάφορους τρόπους:

1. Με διαρθρωτικές λέξεις- φράσεις, που εκφράζουν ποικίλες νοηματικές σχέσεις:

- ✓ **αιτιολόγηση:** επειδή, διότι, εξαιτίας, γι' αυτό, ένας ακόμη λόγος κ.α.
- ✓ **αποτέλεσμα:** ως επακόλουθο, κατά συνέπεια, αποτέλεσμα/απόρροια/απότοκο/ συνακόλουθο όλων αυτών κ.α.
- ✓ **αντίθεση – εναντίωση:** αλλά, όμως, ωστόσο, αντίθετα, εντούτοις, απεναντίας, απ' την άλλη πλευρά, ενώ μολονότι, ακόμη και αν κ.α.
- ✓ **χρονική σχέση:** ύστερα, προηγουμένως, εντωμεταξύ, αρχικά, στη συνέχεια, πρώτα, πριν, όταν, σήμερα κ.α.
- ✓ **όρος – προϋπόθεση:** αν, εκτός αν, σε περίπτωση που.....
- ✓ **συμπέρασμα:** λοιπόν, τελικά, συμπερασματικά θα λέγαμε, επιλογικά....., συγκεκριμένα, για να συνοψίσουμε....
- ✓ **έμφαση:** προπάντων, κατεξοχήν, πράγματι, το κυριότερο είναι, είναι αξιοσημείωτο ότι....., θα ήθελα να τονίσω το εξής, το σημαντικότερο απ' όλα είναι, θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σας.....
- ✓ **επεξήγηση- διασάφηση:** δηλαδή, συγκεκριμένα, ειδικότερα, με άλλα λόγια για να γίνω σαφής, αυτό σημαίνει.....
- ✓ **διευκρίνιση:** για παράδειγμα, λόγου χάρη....
- ✓ **Γενίκευση:** γενικά, ευρύτερα, τις περισσότερες φορές...
- ✓ **Προσθήκη:** ακόμη, επίσης, έπειτα, παράλληλα, εκτός απ' αυτό, επιπρόσθετα...
- ✓ **Απαρίθμηση επιχειρημάτων:** πρώτο-δεύτερο, το επόμενο επιχείρημα, ένα άλλο επιχείρημα....
- ✓ **Ταξινόμηση-διαίρεση:** αφενός- αφετέρου, απ' τη μία-απ' την άλλη, στο πρώτο μέρος, στο δεύτερο μέρος....
- ✓ **Τοπική σχέση:** εκεί, εδώ, μέσα, έξω, κοντά.....

2. Με αντωνυμίες

3. Με επανάληψη λέξης της προηγούμενης παραγράφου ή ενότητας.

4. Με νοηματική συγγένεια(συνεκτικότητα)

Το επικοινωνιακό πλαίσιο

Οι ιδιαίτερες περιστάσεις κατά τις οποίες εκφωνείται ένας λόγος ή για τις οποίες γράφεται ένα κείμενο, συνιστούν το επικοινωνιακό πλαίσιο.

Τα συνηθέστερα είδη κειμένων που ζητείται να συνθέσουμε είναι: το άρθρο, η εισήγηση, η επιστολή, ο λόγος και σπανιότερα ο διάλογος.

Άρθρο

Οπωσδήποτε θα βάλουμε τίτλο ο οποίος θα είναι περιεκτικός, χιουμοριστικός, ειρωνικός κ.α.

Περιεχόμενο: το άρθρο έχει επικαιρικό χαρακτήρα, δηλαδή αφορμάται πάντα από ένα επίκαιρο γεγονός, το οποίο σχολιάζει ή ερμηνεύει.

Γλώσσα: χρήση γ' προσώπου

Ύφος: σοβαρό, επίσημο, απρόσωπο.

Στο τέλος θα βάλουμε **υπογραφή:** «ο αρθρογράφος»

Εισήγηση

Π.χ. σε συνέδριο, συνέλευση, εκδήλωση, δημοτικό συμβούλιο κ.α.

Προσφώνηση: «Κύριοι σύνεδροι», «Κυρίες και κύριοι».

Γλώσσα: αναφορική λειτουργία. Χρήση κυρίως γ' προσώπου για να αποδοθεί με αντικειμενικό τρόπο το σοβαρό περιεχόμενό της. **Επειδή η εισήγηση γράφεται για να διαβαστεί σε ένα ακροατήριο πρέπει μετά την προσφώνηση να ξεκινήσουμε χρησιμοποιώντας το α' ενικό και το β' πληθυντικό πρόσωπο.**

Ύφος: επίσημο, σοβαρό.

Αποφώνηση: «σας ευχαριστώ που με ακούσατε»

Επιστολή

Διακρίνεται σε:

A. τυπική/ επίσημη

Προσφώνηση: «Αξιότιμε κύριε Υπουργέ» ή «Αξιότιμε κύριε πρόεδρε του» ή «κύριε Δήμαρχε »

Γλώσσα: κυριαρχεί η αναφορική λειτουργία λόγω του επίσημου χαρακτήρα του κειμένου. Ωστόσο χρησιμοποιούμε εναλλαγή των προσώπων (α' ενικό, β' πληθυντικό, γ' ενικό ή πληθυντικό)

Ύφος: σοβαρό

Αποφώνηση «Με τιμή» ή «Με εκτίμηση»

B. φιλική

Προσφώνηση: «Αγαπητέ Κώστα» ή «Φίλε Κώστα»

Γλώσσα: εξαρτάται από το θέμα της επιστολής. Χρησιμοποιούμε μια μικτή γλώσσα (αναφορική και συγκινησιακή) για να τονιστεί η σοβαρότητα του ζητήματος αλλά και ο οικείος τόνος που χαρακτηρίζει μια φιλική επιστολή. Χρήση εναλλαγής προσώπων.

Αποφώνηση: «Φιλικά» ή «Με αγάπη» ή «Με αισθήματα φιλίας».

Λόγος / ομιλία

Το είδος αυτό παρουσιάζει πολλές ομοιότητες με την προφορική εισήγηση.

Προσφώνηση: «Κύριοι σύνεδροι», «Κυρίες και κύριοι», «Αγαπητοί συμμαθητές ή συνάδελφοι », «Αγαπητοί συμπολίτες», «Κυρίες και κύριοι βουλευτές».

Γλώσσα: μικτή (χρήση συνδυασμού προσώπων α΄ ενικού, α΄ πληθυντικού, β΄ πληθυντικού, στα σημεία που πρέπει να δοθεί ένα κλίμα αμεσότητας και οικειότητας, και γ΄ ενικού ή πληθυντικού, όταν αναφέρονται επιχειρήματα).

Αποφώνηση: «Σας ευχαριστώ που με ακούσατε», «Ευχαριστώ για την προσοχή σας »

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

- Με τον όρο αυτό σήμερα εννοούμε τη διακίνηση των ατόμων ή ομάδων από τον ένα τόπο στον άλλο για σκοπούς ψυχαγωγικούς, μορφωτικούς και οικονομικούς.

Spinsystems

ΛΟΓΟΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΣΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΜΑΣ

- Βελτίωση του βιοτικού επιπέδου
- Καλύτερες οικονομικές απολαβές
- Περισσότερος ελεύθερος χρόνος
- Εκσυγχρονισμός των μέσων μεταφοράς
- Εκσυγχρονισμός του οδικού δικτύου που ελαχιστοποίησε τις αποστάσεις
- Περιέργεια και τάση για γνωριμία με καινούρια πράγματα

ΘΕΤΙΚΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

- Επαφή και γνωριμία ανθρώπων και λαών και ανταλλαγή ιδεών
- Μόρφωση
- Πολιτιστική αλληλεπίδραση και με αυτό τον τρόπο καταπολέμηση των προκαταλήψεων και πρόοδος
- Ψυχαγωγία και δυνατότητα αλλαγής παραστάσεων με αποτέλεσμα την απαλλαγή από την πλήξη, την ανία, τη μελαγχολία
- Ανανέωση και χαλάρωση ιδιαίτερα στη σύγχρονη εποχή που επικρατεί η ένταση και το άγχος
- Δραστηριοποιεί την οικονομική ζωή μιας χώρας. Δημιουργεί εμπορική κίνηση, εισρέει συνάλλαγμα, καταπολεμάται η ανεργία, ανεβαίνει το βιοτικό επίπεδο

ΑΡΝΗΤΙΚΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

- Ξενομανία, μιμητισμός με αποτέλεσμα την αλλαγή του τρόπου ζωής, διατροφής, ένδυσης και ψυχαγωγίας
- Φθορά λαϊκής τέχνης που διαρκώς σβήνει, παραποιείται ή βιομηχανοποιείται
- Φθορά των ηθών, ιδιαίτερα των νέων
- Η ελληνική γλώσσα έχει δεχτεί σοβαρό πλήγμα
- Αλλοίωση του φυσικού περιβάλλοντος
- Οικτρή εκμετάλλευση κατά τη θερινή περίοδο
- Ευνοούνται οι εισαγωγές ξένων προϊόντων
- Ανεβάζει το κόστος ζωής στις τουριστικές περιοχές
- Προκαλεί την εμφάνιση του νεοπλουτισμού

ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΣΩΣΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

- Προσπάθεια ανάπτυξης ποιοτικού τουρισμού
- Ποιότητα παροχής υπηρεσιών
- Κρατική μέριμνα, συγκοινωνία, επικοινωνία
- Προστασία του περιβάλλοντος
- Κρατικός έλεγχος για αποφυγή φαινομένων εκμετάλλευσης

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΜΕΡΟΣ 1ο

Να βρείτε α. τη δομικά στοιχεία των παραγράφων που σας δίνονται β. τον τρόπο ανάπτυξης τους (δικαιολογώντας την απάντησή σας).

1. Ένα χάσμα χωρίζει το Σωκράτη από τους σοφιστές. Ο Σωκράτης ζητήσει τη μία και καθολική έννοια, τη μία και καθολική αλήθεια, ενώ οι σοφιστές υποστήριζαν τις πολλές γνώμες για το ίδιο πράγμα. Επίσης και στον τρόπο της ζωής υπάρχει ριζική αντίθεση μεταξύ σοφιστών και Σωκράτη. Οι σοφιστές ήταν έμποροι γνώσεων, ενώ ο Σωκράτης υπήρξε ένας άμισθος δάσκαλος και ερευνητής της αλήθειας. Το μόνο κοινό μεταξύ των σοφιστών και του Σωκράτη ήταν ότι κι αυτός κι εκείνοι διαπίστωσαν ότι η παραδεδομένη μόρφωση και παιδεία δεν ήταν αρκετή για την εποχή τους

2. Η προκατάληψη ορίζεται ως μια αρνητική στάση απέναντι στα μέλη μιας συγκεκριμένης κοινωνικής ομάδας, στάση η οποία βασίζεται αποκλειστικά στη συμμετοχή τους στην ομάδα αυτή. Αναλυτικότερα, κάποιος που είναι προκατειλημμένος απέναντι σε μια ομάδα τείνει να αξιολογεί τα μέλη της με αρνητικό τρόπο, απλά και μόνο επειδή ανήκουν σε αυτή την ομάδα. Η προσωπικότητα, η συμπεριφορά και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά κάθε συγκεκριμένου ατόμου παίζουν πολύ μικρό ρόλο εφόσον όλα τα μέλη της ομάδας έχουν μεταξύ τους ομοιογενή χαρακτηριστικά.

3. Χαρακτηρολογικά οι άνθρωποι μπορούν να μοιραστούν σε δύο κατηγορίες: στους «ανθρώπους του ναι» και τους «ανθρώπους του όχι». Οι πρώτοι, όταν προκαλούνται να εκδηλωθούν (με μίαν απάντηση, κίνηση ή προσφορά, με τη στάση τους απέναντι σ' ένα αίτημα ή σ' ένα αντιλεγόμενο θέμα), αυθόρμητα συμπεριφέρονται θετικά, έστω και αν αργότερα, άμα καλοσκεφτούν και ζυγίσουν πιο ψύχραιμα τα δεδομένα, νικηθούν από τις αμφιβολίες (τις θεωρητικές) ή τις δυσκολίες (τις πρακτικές) και αναθεωρήσουν την αρχική τους τοποθέτηση. Αντίθετα, οι άνθρωποι της άλλης κατηγορίας αρχίζουν πάντα με το «όχι», η άρνηση είναι κατά κανόνα η πρώτη αντίδρασή τους, ακόμα και όταν έπειτα από ψυχραιμότερη κρίση φανούν υποχωρητικοί. Νομίζει, λοιπόν,

κάνεις ότι, στην κάθε περίπτωση, έχει να κάνει με ένα εντελώς διαφορετικό ψυχικό κλίμα.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΜΕΡΟΣ 2ο

Να βρείτε με ποιο τρόπο είναι αναπτυγμένες οι παράγραφοι που σας δίνονται.

Αξιοπρόσεκτες, επίσης, είναι και οι επιπτώσεις αυτής της νέας αίσθησης του χρόνου στην εκπαιδευτική διαδικασία. Παρατηρείται για παράδειγμα δυσκολία συγκέντρωσης της προσοχής των παιδιών, όπως και υπερβολική κινητικότητα, αφού η καθημερινή ζωή δεν συμβαδίζει με το ρυθμό της τηλεοπτικής εικόνας. Πολύ φυσικό είναι να θεωρείται ανιαρό το σχολικό μάθημα, όπως και ο διάλογος στην οικογένεια, που τώρα έχει αντιπάλους τα κανάλια με τα ελκυστικά τους προγράμματα. Ας μην παραλείψουμε και τις ταινίες του Σαββατόβραδου, οι οποίες έχουν στοιχίσει σε πλήθος παιδιών την απουσία από τον κυριακάτικο εκκλησιασμό ή από το οικογενειακό τραπέζι.

Τέχνη ονομάζεται το σύνολο της ανθρώπινης δημιουργίας με βάση την πνευματική κατανόηση, επεξεργασία και ανάπλαση, κοινών εμπειριών της καθημερινής ζωής σε σχέση με το κοινωνικό, πολιτισμικό, ιστορικό και γεωγραφικό πλαίσιο στο οποίο διέπονται. Αποτελεί μια ευρύτερης ερμηνείας ονομασία που χρησιμοποιείται για να περιγράψουμε τη διαδικασία, της οποίας προϊόν είναι κάτι το μη φυσικό, το οποίο ακολουθεί τους κανόνες του δημιουργού. Κατά συνέπεια όροι με κοινή ρίζα όπως τεχνικό, τεχνίτης, καλλιτέχνης αποδίδονται σε ανθρώπινες δημιουργίες και δραστηριότητες αυθαίρετες με τη ροπή του φυσικού κόσμου. Στον Δυτικό κόσμο η τέχνη περιγράφεται ως *art*, από το Λατινικό *ars* που εν μέρει σημαίνει διακανονίζω, διευθετώ. Η τέχνη, με την ευρύτερη έννοια, είναι η έκφραση της ανθρώπινης δημιουργικότητας και φαντασίας.

Ιδιαίτερα σημαντικός είναι ο ρόλος του πρωινού καθ' όλη τη διάρκεια τις προετοιμασίας του μαθητή για τις εξετάσεις. Αυτό εξηγείται εύκολα, γιατί ένα πλήρες πρωινό αυξάνει τη διάθεση και την ενέργεια του παιδιού, για να αντεπεξέλθει τις δυσκολίες του διαβάσματος και των άλλων υποχρεώσεων τις ημέρας. Επιπλέον, μειώνει το αίσθημα τις πείνας κατά τις μεσημεριανές ώρες, γεγονός που αποτρέπει την υπερκατανάλωση φαγητού το μεσημέρι, κάτι που θα προκαλούσε υπνηλία και μείωση τις απόδοσης του μαθητή.

Με ποιους τρόπους αναπτύσσεται η παρακάτω παράγραφος

Σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Ένωση, η τηλεργασία μπορεί να οριστεί ως η μορφή εργασίας που εκτελείται από ένα άτομο κυρίως ή σε

ένα σημαντικό μέρος της, σε τοποθεσίες εκτός του παραδοσιακού εργασιακού χώρου, για έναν εργοδότη ή πελάτη, και η οποία περιλαμβάνει τη χρήση των τηλεπικοινωνιών και προηγμένων τεχνολογιών πληροφόρησης ως ένα ουσιαστικό και κεντρικό χαρακτηριστικό της εργασίας. Οι δύο βασικοί τρόποι τηλεργασίας είναι είτε κάποιος να είναι υπάλληλος σε έναν εργοδότη είτε ελεύθερος επαγγελματίας. Στην πρώτη περίπτωση, ο εργαζόμενος είναι μόνιμα συνδεδεμένος με το δίκτυο των εργοδοτών, η εργασιακή του ζωή είναι πολύ περισσότερο ελεγχόμενη μέσω της τεχνολογίας και έχει πολύ λιγότερη ευελιξία ως προς τον τρόπο που θα οργανώσει τον εργάσιμο χρόνο του. Στη δεύτερη περίπτωση, ο εργαζόμενος είναι πολύ περισσότερο ελεύθερος να καθορίσει τον ρυθμό εργασίας του εκτελώντας την εργασία του στον προσωπικό του υπολογιστή και συνδεδεμένος μόνο, όταν είναι απαραίτητο, με το δίκτυο της επιχείρησης, το οποίο μπορεί να εφαρμοστεί σε πολλά επαγγέλματα.